

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 21CoE/183/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215218610
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eugen Palášthy
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1215218610.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eugena Palášthyho a členov senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a JUDr. Paulíny Pacherovej, v exekučnej veci oprávneného v 1. rade: F. X. P., Z. XX.XX.XXXX, A. XXXX/X, B. T. V. X. J.: F. L. P., Z. XX.XX.XXXX, A. XXXX/X, B., zast. LM & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, Jána Rašu 793, 900 86 Budmerice, proti povinnému: X. A., Z. XX.XX.XXXX, Ž. X, XXX XX B., t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, P.O.BOX 72/4B, 917 01 Trnava, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Evou Falisovou, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, pod sp. zn. EX 10048/2013 pre vymoženie istiny 33.193,92 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 57Er/3523/2015-16 zo dňa 01.10.2015

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Bratislava II č.k. 57Er/3523/2015-16 zo dňa 01.10.2015 p o t v r d z u j e .

Oprávneným nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (pôvodne súd prvého stupňa) zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ EP. V odôvodnení uznesenia uviedol, že oprávnení na základe výzvy súdu zo dňa 09.09.2015 súdu oznámili, že s návrhom povinného na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť nesúhlasia, nakoľko povinný je vo výkone trestu odňatia slobody, kde vykonáva prácu, za ktorú dostáva mzdu a po následnom prepustení mu zostáva 20 rokov do dôchodkového veku, počas ktorých má dostatok času na splnenie záväzku. Na základe nesúhlasu oprávnených so zastavením exekúcie, súd prvej inštancie návrh povinného zamietol.

2. Uznesenie v zákonnej lehote napadol odvolaním povinný, v ktorom uviedol, že argument oprávnených je pravdivý len čiastočne, nakoľko po ukončení výkonu trestu, pokiaľ sa mu podarí získať prácu, sa bude môcť zamestnať len v pozíciách primeraných jeho vzdelaniu a praxi a jeho plat sa bude pohybovať v blízkosti minimálnej mzdy. Nakoľko výška dlžoby aj trovy exekúcie stále rastú, nebude mať možnosť ich splatiť. Povinný žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a exekúciu zastavil.

3. Oprávnení sa k odvolaniu povinného nevyjadřili

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Keďže odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie akceptuje požiadavku zákona, odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že exekučné konanie je integrálnou súčasťou súdnej moci. Predstavuje prirodzenú právnu základňu, umožňujúcu realizáciu práva úspešného účastníka súdneho, alebo iného konania na vymoženie priznaného mu práva, alebo plnenia.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 29.07.2015, doručením návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor podaním doručeným súdu dňa 31.07.2015 žiadal o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C/155/2011-73 zo dňa 19.6.2012 a uznesenia č.k. 17C/155/2011-73 zo dňa 10.08.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/532/2012-87, 9Co/533/2012 zo dňa 15.01.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2015 a vykonateľnosť dňa 20.03.2015 a ktorým bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávneným v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne 33.193,92 Eur a náhradu trov konania 510,43 Eur. Dňa 03.08.2015 bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Eve Falisovej vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

10. Exekučnému súdu bol prostredníctvom súdneho exekútora dňa 03.09.2015 doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Súdny exekútor v podaní uviedol, že na zastavenie exekúcie z tohto dôvodu nie sú splnené podmienky. Na základe výzvy zo dňa 09.09.2015 oprávnení súdu oznámili, že so zastavením exekúcie nesúhlasia, nakoľko povinný vykonáva vo výkone trestu odňatia slobody vykonáva prácu, za ktorú dostáva mzdu a po následnom prepustení mu zostáva 20 rokov do dôchodkového veku, počas ktorých má dostatok času na splnenie záväzku.

11. Podľa ust. § 36 ods. 1 Exekučného poriadku <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-233/1995>>, exekučné konanie sa začína na návrh.

12. Podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-233/1995>>, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

13. Podľa ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-233/1995>>, exekúciu zastaví súd na návrh, alebo aj bez návrhu.

14. Zákonné ustanovenie § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-233/1995>> obsahuje dôvod pre zastavenie exekúcie, a to nemajetnosť povinného, ktorá má predovšetkým vychádzať zo zistení súdneho exekútora, a ktorá má za následok vznik povinnosti oprávneného nahradiť trovy exekúcie podľa ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-233/1995>>. Súd je však v súlade s týmto zákonným ustanovením povinný skúmať, či sú preukázané dôvody na zastavenie exekúcie podľa tohto zákonného ustanovenia.

15. Odvolací súd konštatuje, že predpokladom zastavenia exekúcie je zistenie skutočnosti o tom, že majetok povinného nie je spôsobilý ani na úhradu trov exekúcie. Právna úprava výslovne nerieši situáciu, kedy môže mať oprávnený napriek nemajetnosti povinného záujem na tom, aby exekúcia nebola zastavená. Odvolací súd však zdôrazňuje, že exekučné konanie je konaním návrhovým, ovládaným dispozičnou zásadou. Uvedené vyplýva z citovaného ust. § 36 ods. 1 Exekučného poriadku <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-233/1995>>, podľa ktorého možno exekučné konanie začať len na návrh. Dispozičný princíp ovláda exekučné konanie aj v tom smere, že proti vôli oprávneného v ňom nemožno pokračovať, pričom oprávnený má v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-233/1995>> právo navrhnúť zastavenie exekúcie.

16. Je plne v jeho kompetencii rozhodnúť, či svoju pohľadávku bude vymáhať v rámci exekúcie, ktorému exekútorovi doručí návrh na vykonanie exekúcie a aj to, či v jej vykonávaní bude pokračovať a ktorým exekútorom. Je teda potrebné konštatovať, že vôľa viesť exekúciu i naďalej je prejavom dispozičného práva oprávneného.

17. Oprávnení boli upovedomení o stave exekučného konania a ak aj napriek tomu trvajú na pokračovaní exekúcie, mala by sa ich vôľa akceptovať. Súd takisto poznamenáva, že účelom zastavenia exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, by nemala byť len úhrada trov

exekúcie oprávneným. Zastavenie exekúcie z tohto dôvodu by malo byť až posledným možným riešením neúspešnej exekúcie a súd ho musí náležite uvážiť v kontexte všetkých okolností konkrétnej veci.

18. Zastavenie exekúcie pre tzv. nemajetnosť povinného (podľa písmena h/ § 57 ods. 1 EP) prichádza do úvahy v prípade, ak má súd nemajetnosť povinného podloženú šetrením. V zmysle zákonnej úpravy je úlohou súdneho exekútora zisťovať majetkové pomery povinného a v prípade nedostatku majetku povinného musí mať exekučný súd túto skutočnosť preukázanú, napr. z predloženého exekútorského spisu, z ktorého by malo vyplývať, aké šetrenie súdny exekútor za účelom zistenia majetku povinného vykonal, a k akým zisteniam o majetnosti povinného z takéhoto šetrenia dospel. Len samotné tvrdenie povinného o jeho nemajetnosti bez preukázania tohto tvrdenia nie je dôvodom, aby súd vedenú exekúciu podľa citovaného ustanovenia zastavil. V prípade, že súdny exekútor dospeje k záveru, že povinný je nemajetný a s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu nie je možné uspokojiť vymáhanú pohľadávku ani v budúcnosti, je v zmysle ustanovenia § 57 ods. 4 EP povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie, alebo čiastočné zastavenie exekúcie. V danom prípade však súdny exekútor podnet na zastavenie exekúcie nepodal, ale podal ho povinný z dôvodu vlastnej nemajetnosti. V tejto súvislosti odvolací súd hodnotí návrh povinného ako neodôvodnený a do určitej miery diskutabilný, pretože, ak by mal exekučný súd rozhodnúť o zastavení exekúcie pre nemajetnosť povinného na jeho vlastný návrh bez toho, aby táto skutočnosť bola podložená aj zisteniami súdneho exekútora, je viac ako pravdepodobné, že svojou nemajetnosťou by návrhy na zastavenie exekúcií odôvodňovali v prevažnej miere všetci povinní a tým by sa zbavili povinnosti niesť zodpovednosť za vlastné dlhy. Zastavenie exekúcie pre nemajetnosť nemôže byť v žiadnom prípade výsledkom snahy povinného vyhnúť sa splneniu súdom uložených povinností vymáhanej v exekučnom konaní.

19. Keďže odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie plne akceptuje požiadavku zákona, odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia prvostupňového súdu a toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným oprávneným odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nárok na ich náhradu si neuplatnili a žiadne trovy im ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).